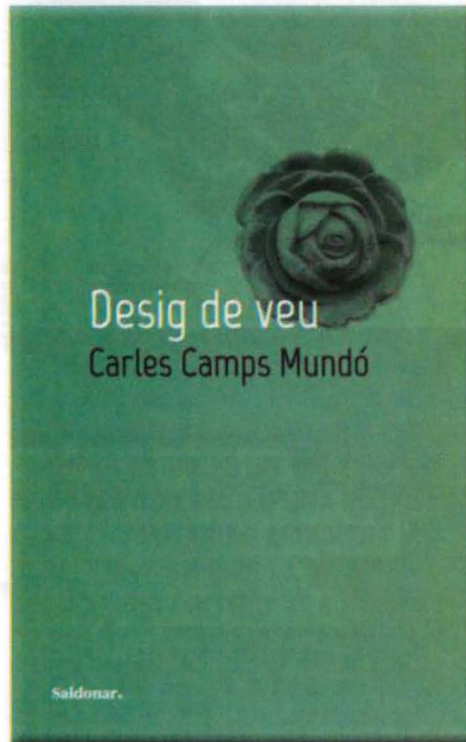

Una despietada pietat

He llegit, he rellegit un cop i un altre cop el llibre nou del poeta Carles Camps Mundó, nat el 1948, que no és un autor fàcil ni ressenyable: no fulgiria al plató televisiu on Xavier Grasset entrevista a altes hores del vespre quasi tots els autors catalans que han tret llibre enguany. Al plató llueixen els més joves; els vells poc hi són.

L'any 2018 va aparèixer la seua obra poètica reunida dita *La mort i la paraula*, pocs l'han llegit. Ara, el 2021, ha publicat un nou volum titulat *Desig de veu*, que se situa en l'òrbita feliç de la poesia filosòfica. La seua (re)lectura fora com una purga aspra per a les il·lusions. Un brillant exercici de veritat greu i agra. Busquem consol i evasió en la lectura, ell ens dona una altra cosa. Dues notes introductòries ens fan dubtar si no fora millor que escrivís filosofia, directament. Allí escriu que entén la creació artística com a pròpia dels vulnerables, com una anàlisi radical dels conflictes íntims. Aplicant aquesta idea a la poesia, aquesta esdevé solemne, forta, difícil, implacable. Res no s'escapa de l'anàlisi sense pietat. Tot sucre és apartat del cafè amarg de la veritat. "Una indagació que perquè sigui veritat, ha de ser molt dura, radicalment sincera, amb nosaltres mateixos." Parla d'un egoisme solidari, i d'una despietada pietat. I

UN BRILLANT EXERCICI DE VERITAT GREU I AGRA. BUSQUEM CONSOL I EVASIÓ EN LA LECTURA

escriu una frase lapidària: "La dilució dels dolors en la sentimentalitat i el melodrama, o en la ideologia, és tan sols un placebo." S'inscriu en la vena antiga i venerable de la poesia de parla de la naturalesa dels pensaments, de la consciència. "Som humans perquè som fonament "malferibles", perquè som irresolubles", cosa que et deixa clavat.

Dins la mateixa claredat apunta: la poesia "és capaç de fer-te desco-

brir com ets quan no ets utilitzat. Quan no ets utilitari. Quan et vesses humanament, sense comerç." En un món funcional, el poema com a disfunció, afegeix.

Els poemes, escrits en decasíl·labs, no estan pensats precisament per al comerç: "La veritat és desconstrucció, / com quan el nen desmunta una joguina, / sovint la més preuada, i en coneix, / qui sap si amb lúcid dolor, la mentida: / aquella andròmina meravellosa / amb què visita mons imaginaris / no és sinó representació. / Guió imposat al món com a escenari / de la inclement voluntat de poder."

Aquest poema és d'una concisió exemplar: "Tot el que vius és tan sols el teu cos, / i encara que pensar et faci creure / que vius més que ser viu, la consciència / no et dona ni et pren res. Com qual-sevol / altre animal, no vius més que el teu cos / sobre la podridura del món, l'humus / que a la fi del teu temps t'ha de fer seu / perquè tot fructifiqui sense tu."

Estimats lectors, acabaré l'article aportant-los una idea consoladora: "La vida plena necessita omplir-se / de pèrdua, de pena enriquidora." "La bellesa del sol és el crepuscle".